

УДК 316.7:008(477):316.42

DOI <https://doi.org/10.24919/2308-4863/98-2-13>**Володимир ПИЛИПІВ,***orcid.org/0000-0001-6548-1405**кандидат історичних наук, професор,**професор кафедри журналістики і міжнародних відносин**Приватного вищого навчального закладу «Київський університет культури»**(Київ, Україна) pylypiv@ukr.net***Тетяна БОРИСОВА,***orcid.org/0000-0002-5831-4745**кандидат педагогічних наук, доцент,**доцент кафедри музичного мистецтва**Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка**(Кам'янець-Подільський, Хмельницька область, Україна) borisovakpkm@gmail.com***Олена АЛІКСІЙЧУК,***orcid.org/0000-0003-2494-8173**кандидат педагогічних наук, доцент,**доцент кафедри музичного мистецтва**Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка**(Кам'янець-Подільський, Хмельницька область, Україна) olenaaliksiichuk@ukr.net*

ВПЛИВ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ НА ІННОВАЦІЙНІ ТРАНСФОРМАЦІЇ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

У статті розглянуто вплив процесів глобалізації на інноваційні трансформації української культури в умовах сучасного соціокультурного розвитку. Актуальність дослідження зумовлена стрімкою трансформацією культурного виробництва, комунікаційних стратегій та механізмів поширення культурних практик в умовах глобалізаційних процесів. Глобалізація стимулює інтенсивний обмін цінностями, ідеями та технологіями між різними країнами та регіонами світу, що призводить до трансформації національних моделей культури та виникнення гібридних форм міжкультурної взаємодії. Метою статті є комплексний аналіз особливостей інноваційних трансформацій української культури та визначення основних тенденцій розвитку українського культурного середовища. Завдяки застосуванню загальнонаукових і спеціальних методів (зокрема системного аналізу, синтезу, узагальнення та порівняльного підходу), розкрито основні напрями впливу глобалізації на динаміку сучасних культурних процесів в Україні. Встановлено, що глобалізація є каталізатором системної модернізації культурної сфери. Вона не лише сприяє технологічному оновленню галузі, а й зумовлює розвиток креативних індустрій та впровадження інноваційних культурних практик. Водночас вона створює певні виклики для збереження національної культурної ідентичності, оскільки посилює процеси культурної уніфікації та стандартизації. У цьому контексті особливого значення набуває поєднання глобальних культурних тенденцій із національними традиціями та цінностями. Зроблено висновок про подвійний характер інноваційних трансформацій української культури в умовах глобалізації. З одного боку, вони створюють нові можливості для модернізації культурного середовища, інтеграції України до світового культурного простору та поширення української культурної спадщини на міжнародному рівні. З іншого боку – постає нагальна потреба у формуванні ефективної культурної політики, спрямованої на підтримку національної культурної ідентичності та збереження різноманітності.

Ключові слова: глобалізація, культурні трансформації, українська культура, культурна ідентичність, інноваційні процеси, культурна глобалізація, міжкультурна комунікація.

Volodymyr PYLYPIV,

orcid.org/0000-0001-6548-1405

Candidate of Historical Sciences, Professor;

Professor at the Department of Journalism and International Relations

Kyiv University of Culture

(Kyiv, Ukraine) pylypiv@ukr.net

Tetiana BORYSOVA,

orcid.org/0000-0002-5831-4745

Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor;

Associate Professor at the Department of Musical Arts

Kamianets-Podilskyi Ivan Ohiienko National University

(Kamianets-Podilskyi, Khmelnytskyi region, Ukraine) borisovakpkm@gmail.com

Olena ALIKSIICHUK,

orcid.org/0000-0003-2494-8173

Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor;

Associate Professor at the Department of Musical Arts

Kamianets-Podilskyi Ivan Ohiienko National University

(Kamianets-Podilskyi, Khmelnytskyi region, Ukraine) olenaaliksiichuk@ukr.net

THE IMPACT OF GLOBALIZATION ON INNOVATIVE TRANSFORMATIONS OF UKRAINIAN CULTURE

The article examines the impact of globalization processes on the innovative transformations of Ukrainian culture in the context of contemporary socio-cultural development. The relevance of the study is determined by the intensive changes occurring in the sphere of cultural production, communication, and the dissemination of cultural practices under the influence of globalization. Globalization promotes the active exchange of cultural values, ideas, and technologies between different countries and regions of the world, which in turn leads to the transformation of national cultural models and the emergence of new forms of cultural interaction. The purpose of the article is to analyze the specific features of innovative transformations of Ukrainian culture under the influence of globalization processes and to identify the main trends in the development of the cultural environment in Ukraine within the global cultural space. The study applies a set of general scientific and specialized research methods, including analysis, synthesis, generalization, and comparative approach, which made it possible to reveal the key directions of globalization's influence on cultural processes in Ukraine. The research shows that globalization acts as an important factor in the modernization of the cultural sphere, facilitating the spread of new technologies, the development of creative industries, and the formation of innovative cultural practices. At the same time, globalization creates certain challenges for preserving national cultural identity, as it intensifies processes of cultural unification and standardization. In this context, particular importance is attached to the combination of global cultural trends with national traditions and values. It is concluded that the innovative transformations of Ukrainian culture in the context of globalization have a dual nature: on the one hand, they open new opportunities for the development of the cultural environment, Ukraine's integration into the global cultural space, and the promotion of Ukrainian cultural heritage at the international level; on the other hand, they require the development of effective cultural policies aimed at supporting national cultural identity and preserving cultural diversity.

Key words: globalization, cultural transformations, Ukrainian culture, cultural identity, innovative processes, cultural globalization, intercultural communication.

Постановка проблеми. Глобалізаційні трансформації, що охоплюють сучасний світовий простір, істотно впливають на всі сфери суспільного життя, зокрема на культурну. Інтенсивний розвиток інформаційних технологій, розширення міжнародних комунікацій і посилення міжкультурної взаємодії сприяють швидкому поширенню інформації, культурних практик, ідей і технологій, формуючи нові умови функціонування національних культур. У цих умовах культура постає не лише як сфера збереження традиційних цінностей, а і як відкрита динамічна система, здатна до іннова-

ційного розвитку, переосмислення власних форм і адаптації до нових соціокультурних реалій.

У процесі глобалізації відбувається активна взаємодія різних культур, що зумовлює трансформацію культурних форм, зміну моделей комунікації та появу нових культурних практик. Водночас глобальні культурні процеси супроводжуються як позитивними тенденціями, пов'язаними з розширенням культурних контактів і доступом до світового надбання, так і певними ризиками, зокрема уніфікацією культурних зразків та послабленням національної ідентичності.

Для України проблема впливу глобалізації на культурний розвиток є особливо актуальною. Українська культура активно трансформується, що пов'язано як із внутрішніми соціокультурними змінами, так і з інтеграцією держави у світовий простір. За цих умов особливого значення набувають інноваційні процеси в культурі, які сприяють модернізації культурного середовища, розвитку креативних індустрій та формуванню нових форм культурної комунікації.

Отже, актуальність дослідження зумовлена необхідністю осмислення впливу глобалізаційних процесів на інноваційні трансформації української культури, визначення основних тенденцій її розвитку та виявлення можливостей поєднання глобальних процесів із національними культурними традиціями.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Проблема впливу глобалізаційних процесів на розвиток культури, зокрема української, активно розробляється у вітчизняному науковому дискурсі. Українські дослідники зосереджують увагу передусім на трансформаційних процесах національного культурного середовища, зумовлених цифровізацією, розвитком креативних індустрій та посиленням міжкультурної взаємодії.

Зокрема, О. Аксьонова, О. Яценко обґрунтовують роль креативних індустрій як одного з основних чинників модернізації української культури, що сприяє формуванню нових культурних практик і розширенню культурного простору (Аксьонова, Яценко, 2025). На особливостях міжкультурної комунікації в умовах глобалізації акцентує колектив авторів на чолі з О. Єфімовою, підкреслюючи важливість збереження культурної ідентичності в процесі інтеграції у світовий культурний простір (Єфімова та ін., 2021).

Значний внесок у дослідження сучасних соціокультурних трансформацій здійснює С. Сидоренко, який розглядає цифрову трансформацію суспільства як чинник зміни культурних практик та комунікативних моделей (Сидоренко, 2021).

Отже, у вітчизняному науковому дискурсі простежується стійка тенденція до осмислення української культури як динамічної системи, що трансформується під тиском глобалізаційних та технологічних чинників. Проте, попри значний масив напрацювань, більшість досліджень мають фрагментарний характер, зосереджуючись на окремих аспектах змін, що перешкоджає формуванню цілісного бачення інноваційних трансформацій сучасної культури.

У міжнародному науковому дискурсі проблема культурних трансформацій розглядається

переважно крізь призму міжкультурної взаємодії, культурної дистанції та особливостей сприйняття культурного продукту. Зокрема, С. Ван та колеги доводять, що культурна дистанція є важливим чинником, що визначає насамперед ефективність поширення культурного продукту на міжнародних ринках (Wang et al., 2021). Подібних висновків доходять Х. Каньяс-Бахо та співавтори, підкреслюючи вплив культурного контексту на емоційні реакції аудиторії (Cañas-Bajo et al., 2022).

Проблему культурної гібридизації та трансформації культурної ідентичності розкривають Р. Чен та Я. Лю, наголошуючи на формуванні нових культурних форм унаслідок взаємодії різних культурних традицій (Chen, Liu, 2023). Конфлікт між індивідуалістичними та колективістськими цінностями як прояв культурних відмінностей у глобалізованому світі аналізує С. Чен (Chen, 2022).

Важливим напрямом міжнародних досліджень є вивчення впливу медіакультури на формування культурного досвіду. Зокрема, Н. Браун (Brown, 2021) та Дж. Хуанг і М. Гріззард (Huang, Grizzard, 2022) доводять, що сучасні медіа трансформують способи культурного сприйняття, створюючи нові моделі взаємодії між культурним продуктом та аудиторією.

Теоретичне підґрунтя дослідження культурних відмінностей формують у своїх працях М. Мінков та А. Кааса (Minkov, Kaasa, 2021), а також Т. Ю та співавтори (Yu et al., 2025). Вони розглядають культурні виміри та їхній вплив на поведінкові моделі в різних соціокультурних середовищах.

Узагальнення наведених підходів дає змогу розглядати інноваційні трансформації української культури як результат взаємодії глобалізаційних, технологічних та соціокультурних чинників. Це уможливує перехід від опису окремих аспектів до комплексного аналізу сучасних культурних процесів.

Отже, попри значний науковий доробок у сфері культурних трансформацій, постає нагальна потреба в комплексному осмисленні інноваційних змін українського культурного простору, що й зумовлює актуальність дослідження.

Метою статті є дослідження впливу глобалізаційних процесів на інноваційні трансформації української культури, а також визначення основних тенденцій її розвитку в умовах сучасного глобального культурного простору. Особливу увагу акцентовано на аналізі змін у вітчизняному культурному середовищі, зумовлених цифровізацією, розвитком креативних індустрій та активізацією міжкультурної взаємодії.

Для досягнення поставленої мети визначено такі завдання:

1) проаналізувати вплив глобалізаційних процесів на трансформацію культурного середовища;

2) визначити особливості інноваційних змін української культури в умовах цифровізації та розвитку креативних індустрій;

3) виокремити основні тенденції розвитку української культури в умовах глобального культурного простору.

Методологія дослідження. Методологічною основою дослідження є комплекс загальнонаукових та спеціальних методів, що забезпечують системний аналіз інноваційних трансформацій української культури в умовах глобалізаційних процесів. У роботі застосовано аналітико-синтетичний підхід, який сприяв узагальненню наукових підходів до розуміння культурних трансформацій та систематизації основних теоретичних положень дослідження.

Історико-логічний метод застосовано для аналізу еволюції культурних процесів у контексті глобалізації та виявлення закономірностей розвитку сучасного культурного середовища. Контент-аналіз наукових джерел і публікацій дав змогу визначити основні напрями дослідження культурних трансформацій, а також окреслити підходи до їхньої інтерпретації в сучасному науковому дискурсі.

Порівняльно-аналітичний метод застосовано для зіставлення особливостей розвитку культурних процесів у глобальному та національному контекстах, що дало змогу визначити специфіку інноваційних змін української культури. Системний підхід забезпечив розгляд культури як цілісної динамічної системи, що функціонує під впливом взаємодії глобальних і локальних чинників.

Застосування зазначених методів сприяло комплексному дослідженню впливу глобалізаційних процесів на трансформацію української культури та виявленню основних тенденцій її розвитку в сучасному соціокультурному просторі.

Виклад основного матеріалу. Глобалізація є одним з основних чинників трансформації сучасного культурного середовища, визначаючи нові умови функціонування культури як відкритої та динамічної системи. У сучасному соціокультурному просторі спостерігається інтенсифікація культурних контактів, що супроводжується активним обміном смислами, символами та культурними практиками. Це зумовлює формування єдиного інформаційного простору, у межах якого національні культури взаємодіють, трансформуються та набувають нових форм. У вітчизняному науковому дискурсі акцентовано на амбівалентності цих процесів: вони поєднують відкритість

культури зовнішнім впливам із необхідністю збереження її ідентичності (Єфімова та ін., 2021).

Одним з основних напрямів інноваційних трансформацій є цифровізація культурної сфери. Поширення цифрових технологій істотно змінює механізми створення та поширення культурного продукту, забезпечуючи його доступність та інтеграцію в глобальний інформаційний простір. У цьому контексті культурні практики трансформуються від традиційних форм до інтерактивних і мультимедійних форматів. Це зумовлює формування нових моделей взаємодії між культурним продуктом та аудиторією. С. Сидоренко зазначає, що цифрова трансформація суспільства є одним з основних чинників зміни соціокультурних процесів (Сидоренко, 2021).

Водночас важливим аспектом є розвиток креативних індустрій – основи сучасної культурної економіки. У межах українського простору це виявляється в поєднанні традиційних культурних елементів із сучасними технологіями, що сприяє створенню нових культурних продуктів і підвищенню їхньої конкурентоспроможності. У цьому контексті креативні індустрії є важливим чинником розвитку культури та її інтеграції до глобального простору (Аксьонова, Яценко, 2025).

Важливим чинником культурних змін є також процеси міжкультурної взаємодії, які посилюються в умовах глобалізації. Культурна дистанція між суспільствами впливає на сприйняття культурного продукту та визначає специфіку його адаптації в різних культурних середовищах (Wang et al., 2021). Водночас емоційне сприйняття культурного контенту залежить насамперед від культурного контексту аудиторії (Саїнас-Важо et al., 2022).

Це узгоджується з підходами до аналізу культурних вимірів, які визначають поведінкові моделі в різних соціокультурних середовищах (Minkov & Kaasa, 2021; Yu et al., 2025).

У сучасному культурному просторі спостерігається активізація процесів культурної гібридизації, що виявляється в поєднанні різних культурних традицій та формуванні нових культурних моделей (Chen & Liu, 2023; Chen, 2022). Для українського контексту цей процес супроводжується переосмисленням культурної спадщини та адаптацією її до сучасних умов. Як зазначає С. Янковський, сучасні культурні процеси потребують урахування історико-культурного контексту та специфіки розвитку європейського культурного простору (Jankowski, 2024).

Практичний вимір інноваційних трансформацій української культури в умовах глобалізації

чітко простежується через реалізацію конкретних культурних проєктів та ініціатив, що поєднують національний культурний контент із сучасними цифровими технологіями.

Одним із показових прикладів є використання цифрових платформ для популяризації культурної спадщини. Зокрема, участь українських інституцій у міжнародному проєкті Google Arts & Culture сприяє інтеграції української культури до глобального інформаційного простору, що відповідає загальним процесам цифрової трансформації культурної сфери (Сидоренко, 2021). Завдяки цьому українські музеї, мистецькі колекції та культурні об'єкти стають доступними світовій аудиторії, що розширює можливості культурної комунікації та сприяє формуванню позитивного культурного іміджу України.

Не менш важливим є розвиток музичної культури як елемента глобалізаційних процесів. Сучасна українська музика активно інтегрується у світовий культурний простір через цифрові стрімінгові платформи (зокрема, Spotify, YouTube, Apple Music), що забезпечує її доступність для міжнародної аудиторії. Спостерігається також поєднання традиційних українських музичних елементів із сучасними жанрами, що є проявом культурної гібридизації та інноваційного розвитку культурного продукту та узгоджується з підходами до розвитку креативних індустрій як чинника модернізації культури (Аксьонова, Яценко, 2025).

Окремої уваги заслуговують культурні ініціативи, спрямовані на збереження та переосмислення національної культурної спадщини в умовах цифровізації. Це передбачає створення віртуальних музеїв, цифрових архівів, онлайн-виставок та освітніх платформ, які забезпечують нові формати взаємодії з культурним контентом. Такі практики не лише розширюють доступ до культури, а й трансформують способи її сприйняття та інтерпретації.

Крім того, важливим напрямом є розвиток креативних індустрій у сфері кіно, дизайну, анімації та цифрового мистецтва, де українські проєкти дедалі частіше виходять на міжнародний рівень (Pinchuk, 2025; Zholdak, 2025). Це засвідчує поступову інтеграцію української культури в глобальні культурні процеси та формування конкурентоспроможного культурного продукту.

Таким чином, аналіз практичних кейсів підтверджує, що інноваційні трансформації української культури в умовах глобалізації виявляються не лише на теоретичному рівні, а й у реальних культурних практиках, які забезпечують її динамічний розвиток та інтеграцію у світовий культурний простір.

Узагальнення результатів дослідження дає змогу виокремити основні напрями інноваційних трансформацій української культури (табл. 1).

Запропоноване узагальнення відображає авторський підхід до систематизації інноваційних змін української культури й дає змогу конкретизувати прояви глобалізаційних впливів у національному культурному середовищі.

Аналіз представлених у таблиці напрямів підтверджує, що сучасні культурні трансформації мають комплексний і багатовимірний характер, охоплюючи технологічні, комунікативні та соціокультурні зміни. Вони виявляються не лише у зміні форм культурного виробництва, а й у трансформації механізмів культурного сприйняття, взаємодії та інтерпретації культурного досвіду. Зокрема, цифровізація забезпечує нові можливості доступу до культурного контенту та сприяє формуванню мережових форм комунікації, що змінює традиційні моделі функціонування культури (Сидоренко, 2021).

Водночас міжкультурна взаємодія в умовах глобалізації активізує процеси культурної гібридизації, у межах яких поєднуються різні культурні традиції, формуючи нові культурні смисли та практики (Chen & Liu) 2023). Це підтверджує, що сучасна культура розвивається як відкрита система, здатна до адаптації та інтеграції різних культурних впливів. У цьому контексті креативні індустрії постають важливим механізмом трансформації культурного середовища, оскільки забезпечують створення інноваційних культурних продуктів та сприяють інтеграції культури у сферу економічних відносин (Аксьонова, Яценко, 2025).

Для України зазначені процеси мають стратегічне значення, оскільки відкривають нові можливості для інтеграції до глобального культурного простору, популяризації національної культурної спадщини та формування позитивного культурного іміджу держави. Водночас ці трансформації супроводжуються необхідністю збереження культурної ідентичності та підтримки національних культурних цінностей в умовах зростання глобалізаційного впливу (Єфімова та ін., 2021).

Міжкультурна взаємодія та культурна гібридизація сприяють інтеграції української культури до світового простору, зберігаючи національні традиції, проте водночас адаптуючи їх до глобальних тенденцій. Трансформація культурної ідентичності відображає потребу суспільства в переосмисленні власних цінностей і символів, підтримуючи відчуття національної самобутності в глобалізованому контексті.

Таблиця 1

Основні напрями інноваційних трансформацій української культури в умовах глобалізації*

Напрямок трансформації	Прояви в українському культурному просторі
Цифровізація культури	Розширення цифрових платформ, культурні онлайн-проекти, віртуалізація культурного продукту
Розвиток креативних індустрій	Формування нових культурних продуктів, інтеграція культури в економічні процеси, розвиток культурного підприємництва
Міжкультурна взаємодія	Активізація культурного обміну, інтеграція української культури в глобальний простір
Культурна гібридизація	Поєднання національних традицій із глобальними культурними тенденціями
Трансформація культурної ідентичності	Переосмислення національної ідентичності в умовах глобалізації
Розвиток медіакультури	Зміна моделей культурного сприйняття під впливом цифрових медіа
Соціокультурні зміни	Трансформація культурних практик, зміна форм комунікації та культурної участі

Джерело: узагальнено авторами на (Єфімова та ін., 2021; Аксьонова, Яценко, 2025; Сидоренко, 2021; Jankowski, 2024; Wang et al., 2021; Cañas-Bajo et al., 2022; Chen & Liu, 2023)

Розвиток медіакультури змінює способи сприйняття й поширення культурного продукту, роблячи процес культурної участі більш інтерактивним. Соціокультурні зміни підкреслюють адаптацію культурних практик до нових форм комунікації та участі, що забезпечує гнучкість культурного середовища й готовність до подальших трансформацій.

Крім того, важливим аспектом є вплив інформаційного середовища на формування культурних смислів та суспільної свідомості, що визначає специфіку сучасних соціокультурних процесів. У цьому контексті культура виконує не лише функцію збереження традицій, а й постає активним чинником соціальних змін, формуючи нові моделі ідентичності та культурної взаємодії.

У практичному вимірі це означає, що стратегія розвитку культурної сфери має ґрунтуватися на цифровому інструментарії, стимулюванні креативного сектору та активній інтеграції в міжнародні культурні процеси для ефективної адаптації української культури до глобальних викликів.

Таким чином, результати дослідження підтверджують, що інноваційні трансформації української культури в умовах глобалізації мають суперечливий характер: з одного боку, вони сприяють модернізації культурного середовища та розширенню його можливостей, а з іншого – актуалізують проблему збереження національної культурної самобутності. Це зумовлює необхідність формування комплексного підходу до розвитку культури, який поєднує інноваційні практики з підтримкою традиційних культурних цінностей.

Висновки. За результатами дослідження встановлено специфіку впливу глобалізаційних процесів на інноваційні трансформації української

культури та окреслено основні тенденції її розвитку. Обґрунтовано, що глобалізація є системоутворювальним чинником трансформації культурного простору, сприяючи його відкритості, посиленню міжкультурної взаємодії та інтенсифікації комунікативних процесів. Установлено, що в цих умовах культура функціонує як динамічна, адаптивна система, здатна до структурних і змістових змін під впливом глобального інформаційного середовища.

Доведено, що визначальними напрямками інноваційних трансформацій є цифровізація культурної сфери, становлення креативних індустрій та трансформація моделей культурного виробництва й споживання. Виявлено, що впровадження цифрових технологій розширює інструментарій культурної діяльності, формує нові формати культурної комунікації й забезпечує інтеграцію національної культури в глобальний інформаційний простір.

З'ясовано, що розвиток української культури відбувається в площині взаємодії глобальних і локальних чинників, що зумовлює її поліструктурність та варіативність. Акцентовано, що інтеграційні процеси поєднуються з необхідністю збереження культурної ідентичності, що визначає специфіку сучасних культурних трансформацій.

Встановлено, що інноваційні зміни української культури мають амбівалентний характер: вони створюють передумови для модернізації культурного середовища та розширення його функціональних можливостей, а також актуалізують потребу забезпечення сталості національно-культурних характеристик в умовах глобалізаційного впливу. Це зумовлює необхідність формування збалансованих підходів до розвитку культурної

політики, орієнтованих на поєднання відкритості й ідентичнісної визначеності.

Практичне значення отриманих результатів полягає в можливості їхнього використання для формування ефективної політики, спрямованої

на підтримку інноваційного розвитку культури та збереження ідентичності. Перспективи подальших досліджень пов'язані з поглибленим аналізом окремих аспектів цифровізації культури та розвитку креативних індустрій в Україні.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Аксьонова О. В., Яценко О. М. Розвиток міжкультурної комунікації в глобальному цифровому ландшафті XXI ст. *Інвестиції: практика та досвід*. 2025. № 6. С. 36–42. DOI: <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2025.6.36>
2. Єфімова О., Жицька С., Химай Н., Браєвська А. Міжкультурна комунікація в умовах глобалізаційних процесів у розвитку сучасного світу. *InterConf*. 2021. Т. 42. С. 343–348. DOI: <https://doi.org/10.51582/interconf.19-20.02.2021.031>
3. Сидоренко С. В. Цифрова трансформація суспільства в умовах четвертої промислової революції. *Мультиверсум. Філософський альманах*. 2021. Т. 1, № 1. С. 31–43. DOI: <https://doi.org/10.35423/2078-8142.2021.1.1.03>
4. Brown N. Crossing boundaries: Families, audiences and mainstream aesthetics. In: *Contemporary Hollywood Animation*. Edinburgh: Edinburgh University Press, 2021. P. 41–77. DOI: <https://doi.org/10.3366/edinburgh/9781474410564.003.0002>
5. Cañas-Bajo J., Silvennoinen J., Saariluoma P. Emotional responses of Finnish and Spanish audiences to culturally marked films. *Projections*. 2022. Vol. 16, № 3. P. 29–60. DOI: <https://doi.org/10.3167/proj.2022.160302>
6. Chen R., Liu Y. A study on Chinese audience's receptive behavior towards Chinese and Western cultural hybridity films based on grounded theory. *Behavioral Sciences*. 2023. Vol. 13, № 2. Article 135. DOI: <https://doi.org/10.3390/bs13020135>
7. Chen S. Discover the cultural antagonism in The Farewell: Individualism and collectivism. *Journal of Innovation and Social Science Research*. 2022. Vol. 9, № 4. P. 155–157. DOI: [https://doi.org/10.53469/jissr.2022.09\(04\).31](https://doi.org/10.53469/jissr.2022.09(04).31)
8. Huang J., Grizzard M. Beyond content: Examining the impact of narrative structure on entertainment experience. *Journal of Media Psychology*. 2022. Vol. 34, № 1. P. 1–13. DOI: <https://doi.org/10.1027/1864-1105/a000331>
9. Jankowski S. The global culture and the post-global challenges. *Феномен культури постглобалізму: повоєнні світи та культурна демократія*: матеріали V Міжнар. наук.-практ. конф. (Київ, 27 листопада 2024 р.). Київ, 2024. С. 29–32. DOI: <https://doi.org/10.34079/KltrConfProc2024paper>
10. Minkov M., Kaasa A. Testing Hofstede's culture model using his own approach. *Cross Cultural & Strategic Management*. 2021. Vol. 28, № 2. P. 384–406. DOI: <https://doi.org/10.1108/CCSM-05-2020-0120>
11. Pinchuk Y. Comparative analysis of career strategies of opera singers in European and American cultural institutions. *Актуальні питання гуманітарних наук*. 2025. № 93(2). С. 105–112. DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4863/93-2-16>
12. Wang S., Pan H. R., Zhu N., Cai S. East Asian films on the European market: The role of cultural distance and cultural specificity. *International Marketing Review*. 2021. Vol. 38, № 4. P. 717–735. DOI: <https://doi.org/10.1108/IMR-01-2019-0045>
13. Yu T., Yang W., Wu R., Xu J., Yang J. A multidimensional study based on Hofstede's cultural theory. *Behavioral Sciences*. 2025. Vol. 15, № 2. Article 164. DOI: <https://doi.org/10.3390/bs15020164>
14. Zholdak D. The art of opera design in the context of the digital turn: Culture, technology, ethics. *International Journal on Culture, History, and Religion*. 2025. Vol. 7, № SI3. P. 736–754. DOI: <https://doi.org/10.63931/ijchr.v7iSI3.261>

REFERENCES

1. Aksyonova, O. V., & Yatsenko, O. M. (2025). Rozvytok mizhkulturnoi komunikatsii v hlobalnomu tsyfrovomu landshafti XXI st. [Development of intercultural communication in the global digital landscape of the 21st century]. *Investytsii: praktyka ta dosvid*, 6, 36–42. <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2025.6.36> [in Ukrainian].
2. Yefimova, O., Zhytska, S., Khymai, N., & Braievskaya, A. (2021). Mizhkulturna komunikatsiia v umovakh hlobalizatsiinykh protsesiv u rozvytku suchasnoho svitu [Intercultural communication in the context of globalization processes in the development of the modern world]. *InterConf*, 42, 343–348. <https://doi.org/10.51582/interconf.19-20.02.2021.031> [in Ukrainian].
3. Sydorenko, S. V. (2021). Tsyfrova transformatsiia suspilstva v umovakh chetvertoi promyslovoi revoliutsii [Digital transformation of society in the conditions of the fourth industrial revolution]. *Multyversum. Filosofskiy almanakh*, 1(1), 31–43. <https://doi.org/10.35423/2078-8142.2021.1.1.03> [in Ukrainian].
4. Brown, N. (2021). Crossing boundaries: Families, audiences and mainstream aesthetics. In *Contemporary Hollywood Animation* (pp. 41–77). Edinburgh University Press. <https://doi.org/10.3366/edinburgh/9781474410564.003.0002>
5. Cañas-Bajo, J., Silvennoinen, J., & Saariluoma, P. (2022). Emotional responses of Finnish and Spanish audiences to culturally marked films. *Projections*, 16(3), 29–60. <https://doi.org/10.3167/proj.2022.160302>
6. Chen, R., & Liu, Y. (2023). A study on Chinese audience's receptive behavior towards Chinese and Western cultural hybridity films based on grounded theory. *Behavioral Sciences*, 13(2), 135. <https://doi.org/10.3390/bs13020135>
7. Chen, S. (2022). Discover the cultural antagonism in *The Farewell*: Individualism and collectivism. *Journal of Innovation and Social Science Research*, 9(4), 155–157. [https://doi.org/10.53469/jissr.2022.09\(04\).31](https://doi.org/10.53469/jissr.2022.09(04).31)
8. Huang, J., & Grizzard, M. (2022). Beyond content: Examining the impact of narrative structure on entertainment experience. *Journal of Media Psychology*, 34(1), 1–13. <https://doi.org/10.1027/1864-1105/a000331>
9. Jankowski, S. (2024). The global culture and the post-global challenges. In *Fenomen kultury posthlobalizmu: povoieni svity ta kulturna demokratiia: materialy V Mizhnar. nauk.-prakt. konf.* (Kyiv, November 27, 2024) (pp. 29–32). Kyiv. <https://doi.org/10.34079/KltrConfProc2024paper>

10. Minkov, M., & Kaasa, A. (2021). Testing Hofstede's culture model using his own approach. *Cross Cultural & Strategic Management*, 28(2), 384–406. <https://doi.org/10.1108/CCSM-05-2020-0120>
11. Pinchuk, Y. (2025). Comparative analysis of career strategies of opera singers in European and American cultural institutions. *Aktualni pytannia humanitarnykh nauk*, 93(2), 105–112. <https://doi.org/10.24919/2308-4863/93-2-16>
12. Wang, S., Pan, H. R., Zhu, N., & Cai, S. (2021). East Asian films on the European market: The role of cultural distance and cultural specificity. *International Marketing Review*, 38(4), 717–735. <https://doi.org/10.1108/IMR-01-2019-0045>
13. Yu, T., Yang, W., Wu, R., Xu, J., & Yang, J. (2025). A multidimensional study based on Hofstede's cultural theory: An empirical study of Chinese viewers' perception of American animated films. *Behavioral Sciences*, 15(2), 164. <https://doi.org/10.3390/bs15020164>
14. Zholdak, D. (2025). The art of opera design in the context of the digital turn: Culture, technology, ethics. *International Journal on Culture, History, and Religion*, 7(SI3), 736–754. <https://doi.org/10.63931/ijchr.v7iSI3.261>

Дата першого надходження статті до видання: 10.04.2025

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 05.05.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 25.05.2026

Стаття поширюється на умовах
ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)

